

Provenugevinsten heraf skønnes derfor at blive helt ubetydelig.

En omlægning af fradragsretten til betalings-tidspunktet i tilfælde, hvor forfaldne renter ikke kan betales som følge af insolvens m.v., jfr. § 5, stk. 6, vil medføre en provenugevinst. Desuden vil overgang til betalingstidspunktet som fradrags-tidspunkt ved forsinket rentebetaling udskyde fradragsretten, hvorved indkomstskatten øges i overgangsåret og mindskes i den periode, hvor renten betales.

Der foreligger ikke opgørelser eller andet materiale, der gør det muligt at udarbejde velunderbyggede skøn over forfaldne renter, som enten aldrig bliver betalt eller betales så sent, at rentefradraget efter lovforslaget udskydes. Det er endvidere ukendt, i hvilket omfang sådanne renter fradrages, og om debitor, der ofte vil have en beskeden indkomst, kan udnytte fradraget fuldt ud.

Skøn over provenugevinsten vil derfor være meget usikre. Vurderet på basis af oplysninger om restancer på terminsydelser til realkreditinstitutionerne og om omfanget af nødlidende studielån kan der muligvis blive tale om en provenugevinst af størrelsesordenen 75 mill. kr. pr. år.

Forslaget til ligningslovens § 5 A medfører ikke et egentligt provenutab for det offentlige. Der kan derimod blive tale om en udskydelse af beskatningen af de for sent betalte renter.

For sent betalte renteindtægter hos personligt skattepligtige vil i vid udstrækning vedrøre private pantebreve. Dette taler for, at udskydelsen af beskatningen sjældent vil strække sig over flere år.

Forslagets provenueffekt forventes derfor primært at være en engangseffekt, nemlig den, at skatteprovenuet af disse ikke-betalte renter flyttes fra det ene år til det andet.

Størrelsen af denne likviditetseffekt kan kun anslås med en meget betydelig usikkerhed.

Vurderet ud fra selvangivelsesundersøgelsernes oplysninger om renteindtægter (bortset fra bank- og obligationsrenter) og oplysninger om restancer på terminsydelser til realkreditinstitutioner, anslås provenutabet for indkomståret 1984 til 50-100 mill. kr. For de følgende indkomstår vil merprovenuet af renter fra året før nogenlunde opveje årets provenutab, så kun en eventuel vækst i restancerne vil medføre nettoprovenutab.

De nævnte forsinkede rentebetalinger vil normalt ikke være taget i betragtning ved forskudsregistreringen og vil derfor ikke nedsætte den foreløbige skat, som indbetales i 1984. Derfor vil det omtalte provenutab for indkomståret 1984 først

fremkomme ved årsopgørelsen for dette indkomstår, det vil sige i 1985.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastslår indledningsvis, at rentefradragsretten som udgangspunkt er knyttet til forfaldstidspunktet og opretholder hermed hovedreglen i den gældende praksis. Som nævnt i de almindelige bemærkninger indeholder forslaget ikke regler om, hvilke renteudgifter m.v., der er fradragsberettigede, men kun regler om, hvornår renteudgifter, der er fradragsberettigede i medfør af andre lovbestemmelser eller praksis, kan fradrages.

Udover regler om fradrag for renteudgifter indeholder stk. 1 regler om andre fradragsberettigede løbende ydelser, som afholdes ifølge aftale om lån og kaution, jfr. ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b. Disse ydelser er ligeledes som hovedregel fradragsberettigede i det indkomstår, hvori de forfalder til betaling.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ingen ændring af den praksis, som har udviklet sig vedrørende studielån. Renteudgifterne for disse lån skal fortsat først kunne fradrages i det indkomstår, hvor renterne forfalder til betaling, medmindre ligningsrådet konkret meddeler tilladelse til fordeling efter stk. 4.

Bestemmelsens stk. 2, der omhandler fradragsretten for forudforfaldne renter, fastslår, at renteudgifter, som vedrører en længere periode end 6 måneder, og som forfalder mere end 6 måneder før udløbet af perioden, skal fordeles over den periode, renten vedrører. 6-månedersgrænsen er valgt for ikke at gribe ind i en række korte låneengagementer, hvor fradragsretten fortsat bør være knyttet til forfaldstidspunktet, og fordi antallet af lån med forudbetalte renter for en længere periode end 6 måneder er få. Bestemmelsen medfører, at den enkelte skatteyder ved siden af lån, hvor renterne fradrages efter forfaldsprincippet, kan have andre lån, for hvilke rentefradraget ved indkomstopgørelsen fordeles over den periode, renten vedrører. Afgørende for, om renteudgifterne vedrørende et bestemt lån skal fradrages efter princippet i stk. 1 eller efter princippet i stk. 2, er således vilkårene i den enkelte låneaftale.

Bestemmelsen indebærer tillige, at der ved formueopgørelsen skal tages hensyn til fordelingen af rentefradraget. Den del af en forudbetalt rente, der ikke kan fradrages i indkomsten i det år, indkomst- og formueansættelsen vedrører, men først i